

A7-0045/2011

2. 3. 2011

***

DOPORUČENÍ

k návrhu rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států Evropské unie zasedajících v Radě o uzavření Dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé

(15380/2010 – C7-0386/2010 – 2009/0018(NLE))

Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Navrhovatelka: Silvia-Adriana Ţicău

Vysvětlivky

- * Postup konzultace
- *** Postup souhlasu
- ***I Řádný legislativní postup (první čtení)
- ***II Řádný legislativní postup (druhé čtení)
- ***III Řádný legislativní postup (třetí čtení)

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu.)

OBSAH

	Strana
NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	5
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	6
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	10

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států Evropské unie zasedajících v Radě o uzavření Dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé (15380/2010 – C7-0386/2010 – 2009/0018(NLE))

(Souhlas)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě (15380/2010),
  - s ohledem na návrh dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Kanadou (08303/10/2009),
  - s ohledem na žádost o souhlas, kterou předložila Rada v souladu s čl. 100 odst. 2, čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) a čl. 218 odst. 8 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0386/2010),
  - s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 8 jednacího řádu,
  - s ohledem na doporučení Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A7-0045/2011),
1. uděluje svůj souhlas s uzavřením dohody;
  2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Kanady.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Úvod

Lisabonská smlouva, jež vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009, rozšířila podmínky, za nichž je k uzavírání mezinárodních dohod požadován souhlas Parlamentu. Do této kategorie v současnosti spadají i dohody o letecké dopravě, protože se týkají oblasti, na niž se vztahuje řádný legislativní postup¹. Předtím byla v případě podobných dohod vyžadována pouze konzultace s Parlamentem.

Přestože EU a Kanada mezi sebou dlouhodobě udržují hospodářské a politické styky, před uzavřením stávající dohody byla letecká doprava předmětem dvoustranných dohod s 19 členskými státy EU. Mnoho z nich bylo restriktivních a neposkytovaly neomezený vzájemný přístup na příslušné trhy. V listopadu 2002 Evropský soudní dvůr vydal rozhodnutí o tom, že některá ustanovení těchto bilaterálních dohod jsou v rozporu s právními předpisy Společenství. Rada proto v říjnu 2007 udělila Komisi mandát k vyjednání rozsáhlé dohody o letecké dopravě, která by nahradila stávající dvoustranné dohody. V daném roce cestovalo mezi EU a Kanadou devět milionů lidí.

Podle mandátu k jednání bylo cílem vytvořit otevřený letecký prostor mezi EU a Kanadou. Tím by vznikl jednotný trh s leteckou dopravou, na němž by byl umožněn volný tok investic a evropské a kanadské letecké společnosti by mohly poskytovat letecké služby bez jakéhokoli omezení i na domácích trzích obou stran. Úplná realizace tohoto mandátu by vyžadovala významné změny právních předpisů Kanady, zejména zrušení stávajících právních omezení zahraničního vlastnictví a kontroly kanadských leteckých společností a kabotáže. Z tohoto důvodu je v mandátu výslovně stanovena možnost uplatňování této dohody v jednotlivých fázích. EU během jednání přistoupila na to, že úplné liberalizace investic nelze dosáhnout hned na začátku, ale že bude zaváděna v jednotlivých fázích během určitého přechodného období.

Dohoda o letecké dopravě mezi EU a Kanadou byla parafována dne 30. listopadu 2008, schválena na vrcholné schůzce mezi EU a Kanadou dne 6. května 2009 a podepsána ve dnech 17.–18. prosince 2009. EU a Kanada vyjednaly také dohodu o bezpečnosti letecké dopravy, která je předmětem samostatného doporučení (A7-0298/2010).

Obsah dohody

Dohoda zahrnuje postupné zavádění přepravních práv, investičních příležitostí a rozsáhlé spolupráce v řadě oblastí, včetně bezpečnosti, ochrany před protiprávními činy, sociálních záležitostí, zájmů spotřebitele, životního prostředí, uspořádání letového provozu, poskytování státní podpory a hospodářské soutěže. Všechny letecké společnosti EU budou moci provozovat přímé lety do Kanady z kteréhokoli místa v Evropě. Dohoda odstraňuje veškerá omezení týkající se tras, cen či počtu letů v týdnu mezi Kanadou a EU. Letecké společnosti budou moci uzavírat obchodní dohody, jako jsou dohody o společných letech provozovaných několika leteckými společnostmi, které jsou důležité pro společnosti létající do mnoha

---

¹ Čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) Smlouvy o fungování Evropské unie.

destinací, a stanovovat své tarify v souladu s právními předpisy na ochranu hospodářské soutěže.

Dohoda obsahuje ustanovení ohledně postupného otevírání trhu, která se pojí s poskytnutím větší investiční svobody z obou stran:

První fáze platí v případech, kdy je podíl zahraničního kapitálu v letecké společnosti omezen na 25 %, jako tomu bylo v případě, kdy byla ukončena jednání o uvedené dohodě. Letecké společnosti mohou zcela svobodně provozovat přímé lety mezi kterýmkoli místem v Evropě a v Kanadě. Již neexistují žádná omezení, pokud jde o počet leteckých společností létajících mezi EU a Kanadou, ani pokud jde o počet letů provozovaných jakoukoli společností. Nákladní letecké společnosti budou mít právo pokračovat v letu do třetích zemí.

Druhá fáze bude zahájena, jakmile Kanada přijme opatření, která umožní evropským investorům vlastnit až 49 % akcií kanadských přepravců s hlasovacím právem. To znamená, že budou k dispozici určitá další práva, včetně práva nákladních leteckých společností provozovat lety z destinace v zemi druhé strany do třetích zemí, aniž by zajišťovaly spojení do země původu (tzv. právo „sedmé svobody“). Je nutné dodat, že Kanada tuto možnost zavedla již v březnu 2009.

Třetí fáze začne v momentě, kdy obě strany vzájemně umožní investorům založit a řídit nové letecké společnosti na svém trhu. Od tohoto okamžiku budou moci pokračovat v letu do třetích zemí i letecké společnosti provozující osobní dopravu.

Čtvrtá fáze je posledním krokem, kdy budou obě strany mít plné právo provozovat lety mezi oběma trhy, v jejich rámci i mimo ně, a to včetně letů mezi určitými místy na území druhé strany (tzv. „kobotáž“). Tato fáze nastane, jakmile obě strany dokončí opatření umožňující občanům druhé strany bez omezení vlastnit a řídit jejich letecké společnosti.

Obě strany se dohodly na tom, že budou úzce spolupracovat za účelem zmírnění vlivu letecké dopravy na změnu klimatu. V oblasti bezpečnosti a ochrany před protiprávními činy se v dohodě plánuje vzájemné uznávání norem a jednorázové bezpečnostní kontroly (tj. na cestující, zavazadla a náklad v tranzitu se nebudou vztahovat žádná další bezpečnostní opatření). Dohoda obsahuje také zvláštní ustanovení zaměřená na lepší ochranu zájmů spotřebitelů, včetně závazku vést konzultace o otázkách, jako je vyplácení náhrad za odepření možnosti nástupu na palubu, opatření zlepšující možnost přístupu na palubu a vrácení peněz cestujícím, s cílem zajistit pokud možno jednotný postup. V textu dohody je obsažen přísný mechanismus, který má zajistit, že letecké společnosti nesmějí být vystaveny diskriminaci, pokud jde o přístup k infrastruktuře a ke státním dotacím.

Hodnocení

Tuto dohodu lze právem popsat jako nejrozsáhlejší dohodu o letecké dopravě mezi EU a jedním z významných světových partnerů, která povede k podstatnému zlepšení spojení mezi oběma trhy a vztahů mezi jednotlivci a dále k vytvoření nových možností v oblasti letecké dopravy na základě postupné liberalizace předpisů o zahraničním kapitálu. Tato

dohoda je rozsáhlejší a konkrétnější než dohoda mezi EU a USA, zejména pokud jde o přepravní práva, vlastnictví a kontrolu společností, a navazuje dokonce na dočasné uplatňování pozměňujícího protokolu („2. fáze“).

Podle studie, kterou zahájila Komise, otevřená dohoda s Kanadou povede v prvním roce ke zvýšení počtu cestujících o půl milionu osob, přičemž lze očekávat, že po několika letech využije výhod, které tato dohoda nabídne, dalších 3,5 milionu cestujících. Dohoda by mohla na základě nižších cen letenek vést k uspoření 72 milionů EUR ve prospěch spotřebitelů a také k vytvoření nových pracovních míst.

Přestože je tato dohoda rozsáhlejší než dohoda s USA, pokud jde o přístup na trh, méně jasně je v ní vyjádřen význam sociální problematiky. Zatímco každá strana může požádat o svolání schůze smíšeného výboru, aby zvážil vliv dohody na pracovněprávní vztahy a pracovní podmínky, ve smlouvě není jasně stanoveno, že „příležitosti vytvořené dohodou nejsou zamýšleny k tomu, aby oslabily pracovní normy“¹, ani v ní není uvedeno, že smíšený výbor musí zvážit „sociální dopad při uplatňování dohody a vhodným způsobem reagovat na připomínky, které se považují za legitimní“².

Je proto důležité, aby Komise využila dohodu a zejména možnost obrátit se na smíšený výbor k prosazování dodržování příslušných mezinárodních právních předpisů v oblasti sociálních práv, především pracovních norem obsažených v základních úmluvách Mezinárodní organizace práce (MOP 1930–1999), hlavních zásadách OECD pro nadnárodní podniky (1976, revidovaných v roce 2000) a Římské úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy z roku 1980.

Nepochybně je nutné zapojit se do širších konzultací a do spolupráce v oblasti bezpečnosti, a to zejména s ohledem na současnou mezinárodní situaci. To by však nemělo vést ke zbytečným a nekoordinovaným opatřením, u nichž by chybělo příslušné hodnocení rizik. Bylo by proto vhodné, aby Komise a Kanada přezkoumaly účinnost dodatečných bezpečnostních opatření přijatých od roku 2001, aby bylo možné odstranit aspekty, v nichž se překrývají, a slabá místa bezpečnostního řetězce. V této souvislosti je spíše než k opakovanému odbavování cestujících a zavazadel nutné přiklonit se k cíli, který je uveden v dohodě, tj. k jednorázové bezpečnostní kontrole.

Závěr

Vzhledem k významné úloze smíšeného výboru, mj. z hlediska politicky citlivých otázek, jako jsou ekologické a pracovní normy, je důležité, aby Komise zajistila, že Parlament bude beze zbytku informován a konzultován o otázce činnosti Komise v souladu s ustanoveními rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí³. Bude také důležité, aby Parlament sledoval jednotlivé fáze otevírání trhu uvedené v části „Obsah dohody“ (str. 7 výše).

S výhradou uvedených skutečností nelze než uvítat ambiciózní charakter této dohody, která

---

¹ Srov. článek 17b dohody mezi EU a USA.

² Čl. 18 odst. 4 písm. b) po změně dohody na základě Protokolu.

³ P7_TA-PROV(2010)0366.

by měla sloužit za cíl v případě ostatních probíhajících jednání. Navrhovatelka proto doporučuje, aby Parlament udělil svůj souhlas s dohodou o letecké dopravě mezi EU a Kanadou.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	28.2.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 27 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Georges Bach, Antonio Cancian, Saïd El Khadraoui, Carlo Fidanza, Knut Fleckenstein, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Eva Lichtenberger, Hella Ranner, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Keith Taylor, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Artur Zasada, Roberts Zīle
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Philip Bradbourn, Frieda Brepoels, Spyros Danellis, Ádám Kósa, Janusz Władysław Zemke
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Karin Kadenbach